

EDO MAAJKA STIGO ĆUMUR (Menart) ★★★★★

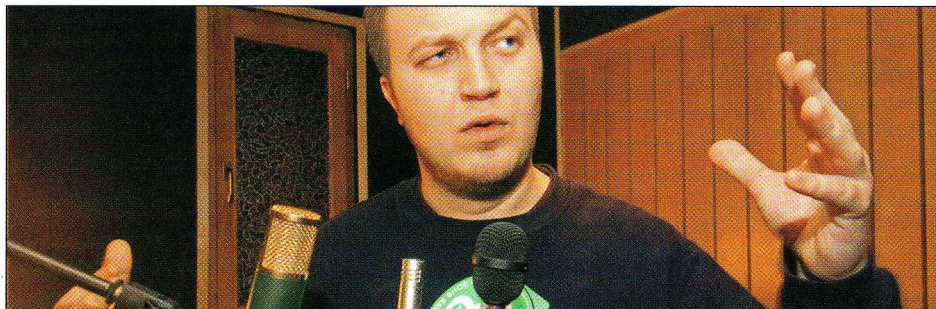
# Rafalna paljba

Nakon prošloga albuma Edin Maajka Osmić najavio je odlazak u prijevremenu mirovinu, ali mu nitko ozbiljan nije povjerovao. Usprkos lažno bezbrižnom naslovu "No sikiriki" je označio važnu evolucijsku točku u karijeri; bio je to frontalni udar na trulu političku svakodnevicu i šamar svemu i svačemu: nacionalnim predrasudama, 'dužnosnicima', Vladi i sistemu 'kao takvom'. "Stigo ćumur" nova je porcija kondenzirane Edine srdžbe naznačene već u uvodnoj "Uši zatvori", ljutom srazu sa žutim tiskom, neistomišljenicima i elementarnom ljudskom glupošću. Dakle, "zašto u Zagrebu živim i koga za rat krivim/ da l' vjerujem u Boga, ako vjerujem u kojeg/ da l' se bojim konkurencije, repera novog i boljeg..." – to i još hrpa pitanja (u većini kojih je skriven i zajednički odgovor) ispljunuta su u tri i pol minute rafalnom paljbom, uz ledenu electro podlogu... sve to kao početni dokaz da Maajka ni na trećem albumu ne pristaje na igru po tuđim pravilima. U

pjesmi se "Budi i ti" uz pripomoć beogradskog repera Ajsa Nigrutina narugao snobovskom MTV-jevskom r'n'b mentalitetu, a u paprenoj je "Trpaj" dotaknuta vruća tema sažeta u Bregovićevoj frazi 'policija trenira strogoću'. No brutalnost ljudi u plavom ovdje je podvrgnuta puno realističnijem tretmanu: svaka će se strana prepoznati nakon trećeg takta.

Popis gostiju impresivan je – srazmjerno benigni pilot singl "To mora da je ljubav" dekorirao je vokal Remi (pjevačice Elementala), no mnogo je važniji nastup TBF-a u pjesmi "Blažena tišina" te Dine Šarana iz grupe Letu štuke koji je osvanuo u nostalgичnoj "Za Mirzu".

Njegove pripovjedačke sposobnosti zablistale su u "Reko sam joj", modificiranom modernom rap-soul-bluesu s laid-back klavirom i narativnom dramatikom dostojnom vrhunskih majstora struke. Ukratko, Edi još uvijek trebaju leksaurini i to je svakako dobra vijest. (D. L.)



ŽELJKO HLADKA